

Mál nr. 29/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er starfsmaður slasaðist er stigi sem hann stóð í féll saman.****Gögn.**

Málskot, dags. 24.1.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 3.2.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 22. mars 2018 var M að störfum á vegum vinnuveitanda síns, A, í bílskúr hjá einum viðskiptavina A. Stóð hann uppi í 3 m hárrí tröppu og er hann steig í eitt af efri þrepum trappanna munu þær hafa gefið sig og fallið saman. Við fallið varð M fyrir meiðslum, einkum á hægri ökkla.

Hvorki Vinnueftirlitinu né lögreglu var gert viðvart þegar slysið varð. Engin rannsókn á slysinu og tildrögum þess fór því fram af hálfu þessara aðila. Við athugun á tröppunum mun hafa komið í ljós að hnoð sem festu efsta þrepið höfðu gefið sig og dregist út. Í staðinn fyrir hnoðin voru settir boltar til að festa þrepið. Burðargeta tröppunnar mun hafa verið 150 kg og hún var um 3 ½ árs gömul.

M kveður slysið mega rekja til ófullnægjandi vinnuaðstæðna með tilliti til öryggis. Vísar M til 5. gr. reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja þar sem m.a. er kveðið á um það að atvinnurekandi skuli gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að tæki sem starfsmönnum er ætlað að nota innan fyrirtækisins hæfi verkinu sem inna skal af hendi eða sé hæfilega lagað að verkinu, þannig að starfsmenn geti notað tækið án þess að öryggi þeirra eða heilsu sé hættu búin. Einnig er vísað til greinar 4.1.1 í II. viðauka við reglugerðina þar sem fram kemur að velja skuli tæki í samræmi við eðli verks, fyrirsjáanlegt álag og þannig að starfsmenn geti unnið og farið um á öruggan hátt. Þá er vísað til 13., 37., 42. og 46. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Einnig telur M að verkstjórn hafi verið ábótavant. Jafnframt kveður M að við úrlausn málsins verði að leggja frásögn hans til grundvallar þar sem slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu eins og mælt er fyrir um í 79. gr. laga nr. 46/1980. Telur M að A beri ábyrgð á því líkamstjóni sem hann hlaut við slysið og hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að ekki sé um það deilt að orsök slyssins megi rekja til þess að hnoð í tröppunum hafi gefið sig og við það hafi tröppurnar fallið saman. Atvik eru enn fremur í veigamestum atriðum upplýst. Stiginn var ekki gamall, af venjulegri gerð til notkunar í atvinnustarfsemi og af ljósmyndum má sjá að hann hafi litið vel út. Atvikið mun hafa gerst óvænt og án þess að það hafi gert boð á undan sér. Ekki verður talið að verkstjóri eða aðrir starfsmenn A hafi vitað að umrædd hnoð væru að gefa sig. M mun vera trésmiður að mennt. Ekkert í gögnum málsins bendir til annars en að trappa sú sem M var í þegar hann slasaðist hafi hentað til þess verks sem hann vann við umrætt sinn og ekki verður heldur séð að nein tengsl hafi verið milli verksins og þess að hnoð í tröppunum gáfu sig. Að öllu virtu verður ekki talið að slysið megi rekja til atvika sem A ber ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 10. mars 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.